

Bruksela, 14 lipca 2017 r.
(OR. en)

11299/17

PUBLIC 45
INF 125

NOTA

Dotyczy: MIESIĘCZNY WYKAZ AKTÓW RADY – LUTY 2017 R.

Niniejszy dokument zawiera wykaz aktów przyjętych przez Radę w lutym 2017 r.^{1 2}

Niniejszy dokument zawiera informacje odnoszące się do przyjęcia aktów ustawodawczych, w tym:

- datę przyjęcia,
- odnośne posiedzenie Rady,
- numer przyjętego dokumentu,
- odniesienie do Dziennika Urzędowego,
- obowiązujące zasady głosowania, wyniki głosowania oraz, w stosownych przypadkach, wyjaśnienia dotyczące głosowania i oświadczenia opublikowane w protokole posiedzenia Rady.

Niniejszy dokument zawiera także informacje dotyczące przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym, które Rada postanowiła podać do wiadomości publicznej.

¹ Z wyjątkiem niektórych aktów o ograniczonym zakresie stosowania, takich jak decyzje proceduralne, mianowania, decyzje organów utworzonych na podstawie umów międzynarodowych, szczegółowe decyzje budżetowe itd.

² W przypadku aktów prawnych przyjętych w drodze zwykłej procedury ustawodawczej może wystąpić różnica między datą posiedzenia Rady, na którym dany akt prawny został przyjęty, a faktyczną datą przedmiotowego aktu, jako że akty prawne przyjmowane w drodze zwykłej procedury ustawodawczej uważa się za przyjęte dopiero wtedy, gdy zostaną podpisane zarówno przez przewodniczącego Rady, jak i przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego oraz sekretarzy generalnych obydwu instytucji.

Niniejszy dokument jest także dostępny na stronie internetowej Rady pod adresem:

[Miesięczne wykazy aktów Rady \(aktów\) - Consilium](#)

Dokumenty wymienione w wykazie są dostępne w publicznym rejestrze dokumentów Rady pod

adresem: [Documents and publications - Consilium](#)

Niniejszy dokument służy wyłącznie celom informacyjnym. Autentyczne są jedynie protokoły posiedzeń Rady. Są one dostępne na stronie internetowej Rady pod adresem:

[Council Minutes - Consilium](#)

INFORMACJE NA TEMAT AKTÓW PRZYJĘTYCH PRZEZ RADĘ W LUTYM 2017 R.

3516. posiedzenie RADY UNII EUROPEJSKIEJ (do Spraw Zagranicznych), które odbyło się w Brukseli w dniu 6 lutego 2017 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2017/203 z dnia 6 lutego 2017 r. dotycząca wykonania decyzji 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga Dz.U. L 32 z 7.2.2017, s. 22–34.	5286/17
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2017/199 z dnia 6 lutego 2017 r. w sprawie wykonania art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga Dz.U. L 32 z 7.2.2017, s. 1–14.	5287/17
Decyzja Rady (UE) 2017/248 z dnia 6 lutego 2017 r. w sprawie zawarcia Umowy dotyczącej kontynuowania Międzynarodowego Centrum Nauki i Techniki Dz.U. L 37 z 14.2.2017, s. 1–2	8558/16
Umowa dotycząca kontynuowania Międzynarodowego Centrum Nauki i Techniki Dz.U. L 37 z 14.2.2017, s. 3–12	12681/15
Decyzja Rady (UE) 2017/262 z dnia 6 lutego 2017 r. określająca dla Sekretariatu Generalnego Rady organ powołujący i organ właściwy do zawierania umów o pracę oraz uchylająca decyzję 2013/811/UE Dz.U. L 39 z 16.2.2017, s. 4–5	15606/16
Konkluzje Rady w sprawie Libii	5319/17 5321/17

3517. posiedzenie RADY UNII EUROPEJSKIEJ (do Spraw Ogólnych), które odbyło się w Brukseli w dniu 7 lutego 2017 r.**AKTY USTAWODAWCZE**

AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/355 z dnia 15 lutego 2017 r. w sprawie pewnych procedur dotyczących stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Kosowem*, z drugiej strony Dz.U. L 57 z 3.3.2017, s. 59–62	56/16	Większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: Wstrzymały się od głosu: ES, CY, RO

Oświadczenie Republiki Cypryjskiej

Republika Cypryjska niniejszym przypomina o treści swojego oświadczenia krajowego, które zostało przedłożone w chwili zatwierdzenia decyzji Rady dotyczących podpisania i zawarcia Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Kosowem*, z drugiej strony (załącznik II do dokumentu 13020/15).

Oświadczenie Rumunii

Rumunia przypomina o swoim oświadczeniu w sprawie podpisania i zawarcia Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Kosowem*, z drugiej strony (dok. 13020/15).

Ponadto Rumunia podkreśla, że wszelkie procedury dotyczące stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu powinny być analizowane w świetle wyżej wymienionego oświadczenia.

Oświadczenie Hiszpanii

Stanowisko Hiszpanii dotyczące przyjęcia przez Radę decyzji w sprawie podpisania i zawarcia układu o stabilizacji i stowarzyszeniu z Kosowem* nie wpływa na stanowisko Hiszpanii w sprawie międzynarodowego statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/99 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

Zastosowanie jako podstawy prawnej układu o stabilizacji i stowarzyszeniu z Kosowem art. 37 Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 31 Traktatu o Unii Europejskiej, a także art. 217 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie wpływa na stanowisko Hiszpanii w sprawie międzynarodowego statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/99 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

Sformułowanie odnoszące się do europejskiej perspektywy Kosowa można jedynie rozumieć jako zbliżenie do UE, bez ostatecznego celu przystąpienia do UE, ponieważ jednostronna deklaracja niepodległości nie została jednomyślnie uznana.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/354 z dnia 15 lutego 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/936 w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi regułami Unii dotyczącymi przywozu Dz.U. L 57 z 3.3.2017, s. 31–58	54/16	Większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM		DOKUMENT / OŚWIADCZENIA	
Decyzja Rady (UE) 2017/232 z dnia 7 lutego 2017 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Unią Europejską a Republiką Kiribati dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U. L 36 z 11.2.2017, s. 1–2	12092/15		
Decyzja Rady (UE) 2017/234 z dnia 7 lutego 2017 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Sfederowanymi Stanami Mikronezji dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U. L 36 z 11.2.2017, s. 5–6	9780/16		
Decyzja Rady (UE) 2017/235 z dnia 7 lutego 2017 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Wyspami Salomona dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U. L 36 z 11.2.2017, s. 7–8	9785/16		
Decyzja Rady (UE) 2017/225 z dnia 7 lutego 2017 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Tuvalu dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U. L 35 z 10.2.2017, s. 1–2	9764/16		
Decyzja Rady (UE) 2017/233 z dnia 7 lutego 2017 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Republiką Wysp Marshalla dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U. L 36 z 11.2.2017, s. 3–4	9775/16		
Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/246 z dnia 7 lutego 2017 r. przedstawiająca zalecenie w sprawie przedłużenia tymczasowych kontroli na granicach wewnętrznych w wyjątkowych okolicznościach zagrażających ogólnemu funkcjonowaniu strefy Schengen Dz.U. L 36 z 11.2.2017, s. 59–61	5660/17		

Oświadczenie Grecji

Grecja wyraża ubolewanie, iż przyjęcie wniosku Komisji dotyczącego decyzji wykonawczej Rady przedstawiającej zalecenie w sprawie przedłużenia tymczasowych kontroli na granicach wewnętrznych w wyjątkowych okolicznościach na okres przejściowy kolejnych trzech miesięcy, opiera się między innymi na założeniu, że „znaczna liczba nielegalnych migrantów pozostaje w Grecji, a na podstawie tendencji zaobserwowanych w przeszłości państwa członkowskie najbardziej dotknięte problemem wtórnych przepływów nielegalnych migrantów przybywających z Grecji pozostają narażone na ryzyko związane z ich nielegalnym przemieszczaniem się.

Grecja podkreśla, że nie istnieją żadne konkretne dowody potwierdzające zjawisko wtórnego przemieszczania się migrantów z jej terytorium do innych państw członkowskich UE. Od czasu oceny z listopada 2015 r. wszystkie kontrole graniczne na wszystkich przejściach granicznych Grecji zostały jeszcze bardziej zastrzone, a patrole otrzymały jeszcze większe wsparcie. Między innymi w ramach krajowej operacji „SARISA” Grecja podjęła wbliskiej współpracy z Fronteksem wszelkie niezbędne środki, by zapobiegać próbom ucieczki z jej części kontynentalnej na północ, w tym do byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, oraz zniechęcać do takich prób. Sytuacja jest stale monitorowana i oceniana jako stabilna.

Ponadto Grecja w ramach swojego planu działania zdołała w pełni, terminowo i skutecznie wdrożyć niemal wszystkie zalecenia określone przez Komisję i Radę i przytoczone w motywie (5). W związku z powyższym Grecja przypomina, że art. 29 kodeksu granicznego Schengen może być uruchamiany jedynie w ostateczności i tylko w przypadku, gdy spełnione są warunki określone w art. 21 ust. 3, a Komisja uważa, że ogólne funkcjonowanie strefy Schengen jest zagrożone w wyniku utrzymujących się poważnych niedociągnięć związanych z kontrolą granic zewnętrznych.

Ponadto wnioski o udzielenie azylu nie mogą być uznawane za czynnik istotny dla przedłużenia tymczasowych kontroli na granicach wewnętrznych i Grecja nie znajduje uzasadnienia dla obecnego w motywie (14) twierdzenia Komisji, że pięć państw członkowskich stosujących kontrole na granicach wewnętrznych powinno zdawać relację z liczby wniosków o azyl otrzymanych przez państwa strefy Schengen.

Grecja uważa, że przedłużenie kontroli na granicach wewnętrznych w strefie Schengen nie może znaleźć prawnej podstawy w art. 29 kodeksu Schengen, a ponadto decyzja ta nie jest zgodna z zasadą proporcjonalności.

W świetle powyższego Grecja nie może wyrazić zgody na wniosek dotyczący tej decyzji wykonawczej Rady.

Oświadczenie Słowenii

Republika Słowenii nie popiera wniosku Komisji dotyczącego przedłużenia o kolejne 3 miesiące kontroli granicznych na wewnętrznej granicy lądowej między Słowenią a Austrią.

Komisja Europejska uzasadnia zezwolenie na przedłużenie tymczasowych kontroli granicznych w odniesieniu do tych samych państw członkowskich oraz na tych samych odcinkach granic potrzebą odpowiedniego zareagowania na poważne zagrożenie dla porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego związanego z wtórnymi przepływami nielegalnych migrantów. Ponadto w uzasadnieniu wniosku Komisji powołano się na środki niezbędne do wdrożenia rozporządzenia w sprawie Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz na liczbę osób ubiegających się o azyl w Grecji.

Słowenia nie może poprzeć dalszego przedłużenia kontroli na granicach, zwłaszcza w odniesieniu do granicy między Słowenią a Austrią, ponieważ odnośne fakty nie uzasadniają już potrzeby ciągłej kontroli granicznej na wewnętrznych granicach lądowych. Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna została ustanowiona i wykonuje zadania zgodnie z nowymi ramami prawnymi, a oświadczenie UE–Turcja jest realizowane. Grecja poczyniła znaczne postępy i zarządza nielegalną migracją znacznie lepiej niż w przeszłości, czego dowodzi znaczny spadek liczby nielegalnych migrantów przemieszczających się szlakiem zachodniobałkańskim.

Obiektywnie rzecz biorąc, zagrożenia dla strefy Schengen mogą zostać uzasadnione oficjalnymi danymi statystycznymi na temat nielegalnych przekroczeń granicy, które mają poważne konsekwencje dla bezpieczeństwa wewnętrznego danego państwa. Łączna liczba osób zawróconych przez władze austriackie, która w 2016 r. wyniosła 76, nie stanowi podstaw do uzasadnienia takiego zagrożenia.

Republika Słowenii w pełni stosuje dorobek prawny Schengen i będzie to czynić nadal. Słowenia jest przekonana, że obecne okoliczności nie uzasadniają już radykalnej ingerencji w podstawowe wartości dorobku prawnego Schengen w formie kontroli na granicach wewnętrznych i w związku z tym sprzeciwia się przyjęciu niniejszego zalecenia.

Oświadczenie Węgier

Uznając, że presja migracyjna na szlaku środkowośroziemnomorskim jest jak dotąd największym wyzwaniem, przed jakim stanęła Unia Europejska, Węgry przywołują deklarację maltańską członków Rady Europejskiej w sprawie zewnętrznych aspektów migracji, przyjętą 3 lutego 2017 r., w której stwierdzono, że pomimo utrzymującej się presji liczba osób przybywających szlakiem wschodniośroziemnomorskim w ostatnich czterech miesiącach 2016 r. spadła o 98 % rok do roku. Węgry są zdania, że wniosek dotyczący decyzji wykonawczej Rady przedstawiającej zalecenie w sprawie przedłużenia tymczasowych kontroli na granicach wewnętrznych w wyjątkowych okolicznościach zagrażających ogólnemu funkcjonowaniu strefy Schengen przewiduje środki odnoszące się do praktycznie zamkniętego szlaku zachodniobałkańskiego, przez co stwarza zbędne trudności oraz powoduje wysokie obciążenie ekonomiczne i koszty dla unijnych obywateli i przedsiębiorców w tym regionie. W związku z tym Węgry nie mogą poprzeć przyjęcia przedmiotowego wniosku.

Węgry pragną przypomnieć, że sprawozdania 5 zainteresowanych państw członkowskich na temat wyników kontroli granicznej na granicach wewnętrznych nie były wcześniej dostępne dla innych państw członkowskich. Ponadto wniosek Komisji nie zawiera żadnych danych liczbowych z tych sprawozdań. Owe fakty i dane nie uzasadniają ani konieczności ani proporcjonalności proponowanych środków, ani też utrzymania tymczasowych kontroli granicznych na określonych odcinkach granic wewnętrznych.

Przedłużenie kontroli granicznych na określonych odcinkach granic wewnętrznych nie może zostać uznane ani za środek tymczasowy, ani za wyjątkowy czy proporcjonalny i może prowadzić do powolnego rozpadu strefy Schengen. Zdaniem Węgier przedmiotowy wniosek nie jest ani zasadny ani prawnie uzasadniony. Ponadto powoduje on jedynie niepotrzebne trudności dla osób korzystających z unijnego prawa do swobodnego przemieszczania się.

Procedura pisemna zakończona w dniu 13 lutego 2017 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja Rady (UE) 2017/434 z dnia 13 lutego 2017 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, oraz tymczasowego stosowania Umowy o współpracy na rzecz partnerstwa i rozwoju między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Islamską Republiką Afganistanu z drugiej strony Dz.U. L 67 z 14.3.2017, s. 1–2	12965/16
Umowa o współpracy na rzecz partnerstwa i rozwoju między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Islamską Republiką Afganistanu, z drugiej strony Dz.U. L 67 z 14.3.2017, s. 3–30	12966/16

3518. posiedzenie RADY UNII EUROPEJSKIEJ (ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu), które odbyło się w Brukseli w dniu 17 lutego 2017 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/290 z dnia 17 lutego 2017 r. zmieniająca decyzję 2009/935/WSiSW w odniesieniu do wykazu państw trzecich i organizacji, z którymi Europol zawiera porozumienia Dz.U. L 42 z 18.2.2017, s. 17–18	15778/16
Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku oceny z 2016 r. dotyczącej stosowania przez Grecję dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej	5758/17 6352/17
Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku oceny z 2016 r. dotyczącej stosowania przez Grecję dorobku Schengen w dziedzinie zarządzania granicami zewnętrznymi	5760/17 6353/17
Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2016 r. oceny dotyczącej stosowania przez Grecję dorobku Schengen w zakresie systemu informacyjnego Schengen	5764/17 6354/17
Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku oceny z 2016 r. w celu spełnienia przez Chorwację warunków koniecznych do stosowania dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej	5785/17 6359/17
Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku oceny z 2016 r. dotyczącej stosowania przez Włochy dorobku Schengen w dziedzinie ochrony danych	5778/17 6355/17
Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku oceny z 2016 r. dotyczącej stosowania przez Włochy dorobku Schengen w dziedzinie zarządzania granicami zewnętrznymi	5781/17 6357/17
Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku oceny z 2016 r. dotyczącej stosowania przez Włochy dorobku Schengen w dziedzinie powrotów	5721/17 6358/17

Decyzja Rady (WPZiB) 2017/289 z dnia 17 lutego 2017 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/2005 przedłużającą mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie Dz.U. L 42 z 18.2.2017	15587/16
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/288 z dnia 17 lutego 2017 r. zmieniająca decyzję 2011/101/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Zimbabwe Dz.U. L 42 z 18.2.2017, s. 11–12	5542/17
Rozporządzenie Rady (UE) 2017/284 z dnia 17 lutego 2017 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 314/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe Dz.U. L 42 z 18.2.2017, s. 1–4	5544/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/301 z dnia 17 lutego 2017 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Sahelu Dz.U. L 43 z 21.2.2017, s. 225-230	5458/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/299 z dnia 17 lutego 2017 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Regionie Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji Dz.U. L 43 z 21.2.2017, s. 214–218	5453/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/300 z dnia 17 lutego 2017 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Rogu Afryki Dz.U. L 43 z 21.2.2017, s. 219–224	5456/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/298 z dnia 17 lutego 2017 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej Dz.U. L 43 z 21.2.2017, s. 209–213	5322/17
Konkluzje Rady w sprawie inwestowania w młodzież Europy, ze szczególnym uwzględnieniem Europejskiego Korpusu Solidarności Dz.U. C 62 z 25.2.2017, s. 1–2.	5860/17 6340/17
Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie włączenia w kontekście różnorodności z myślą o osiągnięciu ogólnodostępnej edukacji wysokiej jakości Dz.U. C 62 z 25.2.2017, s. 3–7.	5741/17 6356/17

3519. posiedzenie RADY UNII EUROPEJSKIEJ (ds. Konkurencyjności (Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Badań i Przestrzeni Kosmicznej)), które odbyło się w Brukseli w dniu 20 lutego 2017 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
Rozporządzenie (UE) 2017/540 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 19/2013 w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 20/2013 w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 1–5	61/16	Większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji

Parlament Europejski, Rada i Komisja uznają znaczenie bliskiej współpracy przy monitorowaniu wdrażania Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony³, zmienionej Protokołem przystąpienia do Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Ekwadoru⁴, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 19/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony⁵ oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 20/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony⁶. W tym celu instytucje te uzgadniają, co następuje:

- Na wniosek właściwej komisji Parlamentu Europejskiego Komisja przedstawi swe konkretne zastrzeżenia co do wypełniania przez Kolumbię, Ekwador lub Peru zobowiązań w zakresie handlu i zrównoważonego rozwoju.
- Jeżeli Parlament Europejski przyjmie zalecenie dotyczące wszczęcia dochodzenia w sprawie środków ochronnych, Komisja uważnie zbada, czy spełnione zostały określone w rozporządzeniu (UE) nr 19/2013 lub rozporządzeniu (UE) nr 20/2013 warunki wszczęcia dochodzenia z urzędu. Jeżeli Komisja uzna, że warunki te nie zostały spełnione, przedstawi ona właściwej komisji Parlamentu Europejskiego sprawozdanie zawierające wyjaśnienie wszystkich czynników istotnych dla wszczęcia takiego dochodzenia.
- Komisja oceni do dnia 1 stycznia 2019 r. sytuację unijnych producentów bananów. Jeśli stwierdzone zostanie poważne pogorszenie sytuacji na rynku lub sytuacji unijnych producentów bananów, będzie można rozważyć przedłużenie okresu obowiązywania mechanizmu za zgodą stron umowy.

Komisja będzie kontynuowała regularne analizy sytuacji na rynku i sytuacji unijnych producentów bananów po wygaśnięciu mechanizmu stabilizacyjnego. Jeżeli stwierdzone zostanie poważne pogorszenie sytuacji na rynku lub sytuacji unijnych producentów bananów, Komisja, biorąc pod uwagę znaczenie sektora bananów dla regionów najbardziej oddalonych, zbada wraz z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami sytuację i postanowi, czy należy rozważyć odpowiednie środki. Komisja może również zwoływać regularne posiedzenia monitorujące, w których udział biorą państwa członkowskie i zainteresowane strony.

Komisja opracowała narzędzia statystyczne, aby umożliwić monitorowanie i ocenę tendencji w przywozie bananów oraz sytuacji na unijnym rynku bananów. Komisja zwróci szczególną uwagę na przegląd formatu danych dotyczących nadzoru nad przywozem, aby udostępniać – w przyjaźniejszy użytkownikowi sposób – regularnie aktualizowane informacje.

³ Dz.U. L 354 z 21.12.2012, s. 3.

⁴ Dz.U. L 356 z 24.12.2016, s. 3.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 19/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony (Dz.U. L 17 z 19.1.2013, s. 1).

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 20/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony (Dz.U. L 17 z 19.1.2013, s. 13).

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Konkluzje Rady dotyczące zawiadomienia Komisji w sprawie niektórych artykułów dyrektywy 98/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych Dz.U. C 65 z 1.3.2017, s. 2–3.	5808/17
3520. posiedzenie RADY UNII EUROPEJSKIEJ (Sprawy Gospodarcze i Finansowe), które odbyło się w Brukseli w dniu 21 lutego 2017 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/320 z dnia 21 lutego 2017 r. upoważniająca Francję do zawarcia umowy z Konfederacją Szwajcarską dotyczącej portu lotniczego Bazylea-Miluzą, obejmującej postanowienia, które stanowią odstępstwo od art. 5 dyrektywy 2006/112/WE Dz.U. L 47 z 24.2.2017, s. 9–10	5472/17
Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/319 z dnia 21 lutego 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/677/UE upoważniającą Luksemburg do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 285 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U. L 47 z 24.2.2017, s. 7–8	5470/17
Decyzja Rady (UE) 2017/328 z dnia 21 lutego 2017 r. w sprawie zmiany decyzji 1999/70/WE dotyczącej zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych, w odniesieniu do zewnętrznego biegłego rewidenta Bank of Greece Dz.U. L 49 z 25.2.2017, s. 34–35	5189/17
Konkluzje Rady dotyczące sprawozdania specjalnego nr 29/2016 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego: „Jednolity Mechanizm Nadzorczy – dobry początek, lecz konieczne są dalsze usprawnienia”	6155/17 6558/17
Zalecenia Rady w sprawie udzielenia organom ustanowionym na mocy TFUE i Traktatu Euratom absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2015	5873/17 + ADD 1
Zalecenia Rady w sprawie udzielenia agencjom wykonawczym absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2015	5874/17 + ADD 1
Zalecenia Rady w sprawie udzielenia wspólnym przedsiębiorstwom i przedsięwzięciom absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2015	5875/17 + ADD 1

Udzielenie Komisji absolutorium z wykonania budżetu na 2015 r. – zalecenie Rady	5876/1/17 + ADD 1
<u>Oświadczenie Szwecji i Niderlandów:</u> doceniają fakt, że w porównaniu z ubiegłym rokiem nastąpiła poprawa, jeśli chodzi o ogólny szacowany poziom błędu, wyrażają jednak ubolewanie w związku z tym, że – dwudziesty drugi rok z rzędu – Europejski Trybunał Obrachunkowy nie był w stanie wydać poświadczenia wiarygodności bez zastrzeżeń w odniesieniu do budżetu UE jako całości oraz że poziom błędu w przypadku wydatków cały czas pozostaje znacznie powyżej akceptowalnego progu 2 %; są zdania, że niezbędna jest dalsza dyskusja na temat możliwych sposobów zmodyfikowania struktury budżetu UE tak, by lepiej wspierał ogólne priorytety polityczne, przynosił rezultaty i umożliwiał reagowanie na nieprzewidziane wyzwania; popierają też w tym względzie inicjatywę Komisji pt. „Budżet zorientowany na wyniki; w tym celu apelują do Komisji, by zainicjowała kompleksowy przegląd wydatkowania z myślą o systematycznej ocenie każdego obszaru unijnego budżetu pod kątem ich wydajności, unijnej wartości dodanej i przyczyniania się do realizacji ogólnych celów UE przed kolejnymi wieloletnimi ramami finansowymi; wzywają Komisję do stałego analizowania i wskazywania tych obszarów wydatkowania w budżecie UE, w których nie udało się osiągnąć wystarczających rezultatów, oraz do proponowania działań naprawczych. Ustalenia pochodzące z tych działań należy uwzględnić w przedkładanym przez Komisję zgodnie z art. 318 Traktatu sprawozdaniu oceniającym finanse Unii opartym na uzyskanych wynikach, aby zapewnić pełną przejrzystość co do podjętych działań; wskazują na fakt, że poziomy błędu znacznie się różni między poszczególnymi obszarami wydatków i apelują do Komisji, by zastosowała się do wymogu rozporządzenia finansowego oraz do przepisów zaleceń Rady w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego UE za 2014 r. i przedstawiła analizę obszarów, w których utrzymują się wysokie poziomy błędu zgodnie z art. 32 ust. 5 rozporządzenia finansowego z myślą o znaczącym ograniczeniu błędów w programach najbardziej narażonych na ryzyko. Analiza ta zostanie podana do wiadomości publicznej, aby zapewnić pełną przejrzystość i rozliczalność; zdecydowanie apelują do Komisji i państw członkowskich, by wskazały dalsze możliwości uproszczenia złożonych zasad i ram regulacyjnych rządzących unijnymi wydatkami budżetowymi i systemami realizacji w trybie zarządzania dzielonego w celu poprawy przestrzegania przepisów, a także skoncentrowania się na kontrolach pierwszego szczebla, tak aby płatności od początku były dokonywane prawidłowo; oraz zdecydowanie apelują do Komisji o zachowanie jednomyślnie uzgodnionych pułapów płatności, w szczególności poprzez: utrzymanie dyscypliny budżetowej w odniesieniu do zobowiązań; skuteczne umarzanie niewykorzystanych środków w celu umożliwienia zastosowania nowych priorytetów i programów; zwiększenie przejrzystości poprzez zapewnienie długoterminowych prognoz, a także poprzez zapewnienie równowagi między zobowiązaniami a płatnościami.	
Konkluzje Rady dotyczące wytycznych budżetowych na rok 2018	5877/17
Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku oceny z 2015 r. dotyczącej stosowania przez Austrię dorobku Schengen w dziedzinie ochrony danych	6129/17

Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku oceny z 2016 r. dotyczącej stosowania przez Hiszpanię dorobku Schengen w dziedzinie zarządzania granicami zewnętrznymi	6131/17
Zalecenie Rady z dnia 21 lutego 2017 r. dotyczące udzielenia Komisji absolutorium z realizacji operacji Europejskiego Funduszu Rozwoju (ósmego EFR) za rok budżetowy 2015 Dz.U. C 58 z 23.2.2017, s. 1–1.	5376/17
Zalecenie Rady z dnia 21 lutego 2017 r. dotyczące udzielenia Komisji absolutorium z realizacji operacji Europejskiego Funduszu Rozwoju (dziewiątego EFR) za rok budżetowy 2015 Dz.U. C 58 z 23.2.2017, s. 2–2.	5377/17
Zalecenie Rady z dnia 21 lutego 2017 r. dotyczące udzielenia Komisji absolutorium z realizacji operacji Europejskiego Funduszu Rozwoju (dziewiątego EFR) za rok budżetowy 2015 Dz.U. C 58 z 23.2.2017, s. 3–3.	5378/17
Zalecenie Rady z dnia 21 lutego 2017 r. dotyczące udzielenia Komisji absolutorium z realizacji operacji Europejskiego Funduszu Rozwoju (dziewiątego EFR) za rok budżetowy 2015 Dz.U. C 58 z 23.2.2017, s. 4–4.	5379/17
Sprawozdanie specjalne nr 21/2016 Trybunału Obrachunkowego: „Unijna pomoc przedakcesyjna na rzecz wzmocnienia zdolności administracyjnych na Bałkanach Zachodnich – metakontrola” – projekt konkluzji Rady	6141/17
Decyzja Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich Protokołu zmieniającego Umowę o transporcie lotniczym między Kanadą a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej	12256/14

3521. posiedzenie RADY UNII EUROPEJSKIEJ (ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii), które odbyło się w Brukseli w dniu 27 lutego 2017 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/371 z dnia 1 marca 2017 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (zmiana mechanizmu zawieszającego) Dz.U. L 61 z 8.3.2017, s. 1–6	58/16	Większość kwalifikowana	26 państw członkowskich głosowało za przyjęciem, 2 państwa nieuczestniczące: IE, UK

Wspólne oświadczenie Komisji i Rady

Przyjmując akt wykonawczy, o którym mowa w art. 1a ust. 4 lit. a), Komisja zapewni, na podstawie własnej oceny i na podstawie rodzajów dokumentów podróży określonych przez państwo (państwa) członkowskie, w jego (ich) zgłoszeniu (zgłoszeniach), aby uwzględnione kategorie były dostatecznie duże, by można było skutecznie zaradzić danym okolicznościom.

Kategorie te mogą obejmować, w zależności od przypadku, wszystkich posiadaczy paszportów zwykłych, służbowych lub dyplomatycznych z danego państwa trzeciego.

Jeżeli okoliczności opisane w art. 1a ust. 2 lit. a), b) lub c) spowodują silną presję migracyjną lub okoliczności opisane w ust. 2 lit. d) tego artykułu będą skutkować dużym zagrożeniem dla bezpieczeństwa, Komisja uwzględni posiadaczy paszportów zwykłych wydanych przez dane państwo trzecie.

Oświadczenia Komisji

- „1. Komisja będzie w dalszym ciągu składać sprawozdania zgodnie ze swoim oświadczeniem z listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu kontrolnego w związku z liberalizacją systemu wizowego dla krajów Bałkanów Zachodnich.
2. Komisja uznaje, że – zgodnie z motywem (4) – na użytek mechanizmu zawieszającego znaczny wzrost może oznaczać wzrost niższy niż próg 50 %, o ile ma to zastosowanie w konkretnym przypadku, o którym powiadomiło dane państwo członkowskie.
3. Komisja uznaje, że – zgodnie z motywem (5) – na użytek mechanizmu zawieszającego niski odsetek uznawalności może oznaczać odsetek uznawalności wyższy niż około 3 lub 4 %, o ile ma to zastosowanie w konkretnym przypadku, o którym powiadomiło dane państwo członkowskie”.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/372 z dnia 1 marca 2017 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Gruzja) Dz.U. L 61 z 8.3.2017, s. 7–8	64/16	Większość kwalifikowana	26 państw członkowskich głosowało za przyjęciem, 2 państwa nieuczestniczące: IE, UK
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
AKT		DOKUMENT / OŚWIADCZENIA	
Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/369 z dnia 27 lutego 2017 r. w sprawie poddania 2-[[1-(cykloheksylometylo)-1H-indolo-3- karbonylo]amino]-3,3-dimetylobutanianu metylu (MDMB-CHMICA) środkom kontroli Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 210-212		12356/16	
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/346 z dnia 27 lutego 2017 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Praw Człowieka Dz.U. L 50 z 28.2.2017, s. 66–69		5447/17	
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/345 z dnia 27 lutego 2017 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2016/849 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej Dz.U. L 50 z 28.2.2017, s. 59–65		15568/16	
Rozporządzenie Rady (UE) 2017/330 z dnia 27 lutego 2017 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 329/2007 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej Dz.U. L 50 z 28.2.2017, s. 1–8		15572/16	
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/348 z dnia 27 lutego 2017 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Kosowie (Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 (1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.) Dz.U. L 50 z 28.2.2017, s. 75–79		5457/17	

Oświadczenie Komisji

W świetle postanowień Traktatów decyzja WPZiB nie może być wykorzystywana jako sposób na przyznanie Radzie uprawnienia do wprowadzenia odstępstwa od przepisów dotyczących zamówień publicznych określonych w rozporządzeniu finansowym, z uwagi na fakt, że uprawnienie takie jest przypisane Komisji. Ponadto jakiegokolwiek odstępstwo od zasad uczestnictwa w procedurach zamówień publicznych SPUE nie może być ogólne i nieograniczone oraz należy je, w każdym konkretnym przypadku, należycie uzasadnić.

Komisja uważa, że przepisy derogacyjne dotyczące udzielania zamówień publicznych zawarte w decyzji Rady mogą być rozumiane wyłącznie jako klauzula czysto potestatywna. Komisja w dalszym ciągu sprawuje swoje kompetencje w zakresie wykonania budżetu SPUE jako wynikające z Traktatów oraz zgodnie z zasadami i procedurami określonymi w rozporządzeniu finansowym.

Decyzja Rady (WPZiB) 2017/347 z dnia 27 lutego 2017 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie
Dz.U. L 50 z 28.2.2017, s. 70–74

5454/17

Oświadczenie Komisji

W świetle postanowień Traktatów decyzja WPZiB nie może być wykorzystywana jako sposób na przyznanie Radzie uprawnienia do wprowadzenia odstępstwa od przepisów dotyczących zamówień publicznych określonych w rozporządzeniu finansowym, z uwagi na fakt, że uprawnienie takie jest przypisane Komisji. Ponadto jakiegokolwiek odstępstwo od zasad uczestnictwa w procedurach zamówień publicznych SPUE nie może być ogólne i nieograniczone oraz należy je, w każdym konkretnym przypadku, należycie uzasadnić.

Komisja uważa, że przepisy derogacyjne dotyczące udzielania zamówień publicznych zawarte w decyzji Rady mogą być rozumiane wyłącznie jako klauzula czysto potestatywna. Komisja w dalszym ciągu sprawuje swoje kompetencje w zakresie wykonania budżetu SPUE jako wynikające z Traktatów oraz zgodnie z zasadami i procedurami określonymi w rozporządzeniu finansowym.

Decyzja Rady (WPZiB) 2017/349 z dnia 27 lutego 2017 r. zmieniająca decyzję 2012/389/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania zdolności w Somalii (EUCAP Somalia)
Dz.U. L 50 z 28.2.2017, s. 80–80

6127/17

Oświadczenie Komisji

W świetle postanowień Traktatów decyzja WPZiB nie może być wykorzystywana jako sposób na przyznanie Radzie uprawnienia do wprowadzenia odstępstwa od przepisów dotyczących zamówień publicznych określonych w rozporządzeniu finansowym, z uwagi na fakt, że uprawnienie takie jest przypisane Komisji. Ponadto jakiegokolwiek odstępstwo od zasad uczestnictwa w procedurach zamówień publicznych SPUE nie może być ogólne i nieograniczone oraz należy je, w każdym konkretnym przypadku, należycie uzasadnić.

Komisja uważa, że przepisy derogacyjne dotyczące udzielania zamówień publicznych zawarte w decyzji Rady mogą być rozumiane wyłącznie jako klauzula czysto potestatywna. Komisja w dalszym ciągu sprawuje swoje kompetencje w zakresie wykonania budżetu SPUE jako wynikające z Traktatów oraz zgodnie z zasadami i procedurami określonymi w rozporządzeniu finansowym.

Decyzja Rady (WPZiB) 2017/350 z dnia 27 lutego 2017 r. zmieniająca decyzję 2012/642/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Białorusi Dz.U. L 50 z 28.2.2017, s. 81–81	6347/17
Rozporządzenie Rady (UE) 2017/331 z dnia 27 lutego 2017 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 765/2006 dotyczące środków ograniczających wobec Białorusi Dz.U. L 50 z 28.2.2017, s. 9–10	6343/17
Konkluzje Rady w sprawie priorytetów UE w roku 2017 na forach ONZ zajmujących się prawami człowieka	5687/17 5689/17
Oświadczenie Węgier Przyjęcie programu działania Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju oraz pekińskiej platformy działania Czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet oznacza osiągnięcie niezwykle konsensusu. Dzięki nim korzystanie z praw człowieka stało się centralnym elementem rozwoju: od czasu ich przyjęcia poczyniono istotne postępy w dziedzinach zdrowia, równości płci i edukacji. Obszary te zajmują poczesne miejsce w agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, u której podstaw leżą zasady powszechnego poszanowania praw człowieka i godności ludzkiej, praworządności, sprawiedliwości, równości i niedyskryminacji. Węgry pozostają wierne swym zobowiązaniom w zakresie praw człowieka, w tym w odniesieniu do ochrony i propagowania praw kobiet i równouprawnienia płci. Węgry są w pełni zdecydowane realizować program działania Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju, pekińską platformę działania oraz agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, które stanowią również podstawowe punkty odniesienia w dziedzinie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw reprodukcyjnych. Węgry zwracają uwagę na to, że termin „prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne” oraz kwestie pokrewne, takie jak „prawa seksualne”, „kompleksowa edukacja seksualna”, „nowoczesne metody antykoncepcji”, „antykoncepcja awaryjna”, nie mają uzgodnionych definicji na poziomie międzynarodowym, także w Unii Europejskiej. Kwestie te są interpretowane i promowane przez Węgry w kontekście agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, programu działań Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju oraz deklaracji pekińskiej i pekińskiej platformy działania, jak również zgodnie ze swoim prawem krajowym. Węgry zdecydowanie odrzucają wszelkie formy dyskryminacji lub przemocy podyktowane jakimikolwiek względami lub jakimkolwiek statusem, w tym orientacją seksualną i tożsamością płciową. Węgry zastrzegają sobie jednak suwerenne prawo do określenia personalnego zakresu i treści stosunków rodzinnych i małżeństwa zgodnie ze swoim prawem krajowym. Zdaniem Węgier kapitalne znaczenie ma to, by mandat i działania niezależnego eksperta ONZ ds. orientacji seksualnej i tożsamości płciowej były w zgodzie z prawem międzynarodowym i powszechnie uznawanymi standardami praw człowieka.	

Oświadczenie Chorwacji

Pragnąc zapewnić terminowe przyjęcie konkluzji Rady w sprawie priorytetów UE w roku 2017 na forach ONZ zajmujących się prawami człowieka, Chorwacja postępuje w duchu porozumienia; chcielibyśmy jednak przedstawić oświadczenie w imieniu naszego kraju.

Chorwacja będzie nadal propagować powszechność i niepodzielność praw człowieka, tak by wszyscy ludzie mogli skutecznie korzystać z tych zasad. Chorwacja przywiązuje szczególną wagę do Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych i Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, które wraz z Powszechną deklaracją praw człowieka stanowią fundament międzynarodowych praw człowieka.

W odniesieniu do propagowania wolności religii i przekonań, Chorwacja jest zdecydowana zwiększać świadomość co do przemocy wobec chrześcijan i innych mniejszości religijnych oraz prześladowania tych społeczności w krajach, w których wolności religijne nie są w pełni przestrzegane, w szczególności na Bliskim Wschodzie.

Praca i zakres działania wszystkich osób upoważnionych w ramach procedury specjalnej, w szczególności niezależnego eksperta ONZ ds. orientacji seksualnej i tożsamości płciowej, powinny być w ścisłej zgodzie z prawem międzynarodowym i powszechnie uznawanymi standardami praw człowieka. Stoimy na stanowisku, że nie ma potrzeby wyodrębniania żadnej z osób upoważnionych w ramach procedury specjalnej, gdyż wszystkie one wykonują prace w swoich odnośnych dziedzinach dotyczących ochrony praw człowieka.

Chorwacja będzie zwracać szczególną uwagę na promowanie i ochronę tradycyjnej rodziny, opartej na małżeństwie zdefiniowanym jako związek kobiety i mężczyzny, stanowiącej naturalną i podstawową komórkę społeczną.

Chorwacja zwraca uwagę na to, że termin „prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne” nie ma uzgodnionej definicji na poziomie międzynarodowym, także w Unii Europejskiej. Tak więc, zgodnie z interpretacją Chorwacji, termin ten nie obejmuje aborcji.

Chorwacja zastrzega sobie prawo do promowania tych stanowisk – w imieniu naszego kraju – na wszystkich forach wielostronnych.

Oświadczenie Polski (odnośnie do pkt 23 i 25)

Polska odrzuca wszelkie próby dyskryminacji kogokolwiek z jakichkolwiek względów, w tym ze względu na orientację seksualną, zwalcza także wszelkie próby stosowania przemocy wobec osób LGBT. Jednocześnie uważamy, że do ustanowienia mandatu niezależnego eksperta ds. ochrony przed przemocą i dyskryminacją ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową należało podejść w sposób sprzyjający wypracowaniu konsensusu. Ponieważ tak się jednak nie stało, Polska nie może zgodzić się na żadne sformułowanie, które zachęcałoby do ustanowienia – w sposób pośredni lub bezpośredni – wspomnianego wyżej mandatu niezależnego eksperta.

Polska jest także nadal zdecydowana reagować na wyzwania utrudniające osiągnięcie pełnej równości kobiet i mężczyzn. W tym względzie kierujemy się porozumieniami międzynarodowymi, jednak nie wszystkie istotne kwestie znajdują odniesienie w instrumentach międzynarodowych. Jako że termin „prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne” nie ma definicji uznanej na poziomie międzynarodowym, Polska interpretuje jego zakres znaczeniowy zgodnie z programem działania Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju oraz pekińską platformą działania.

3522. posiedzenie RADY UNII EUROPEJSKIEJ (ds. Środowiska), które odbyło się w Brukseli w dniu 28 lutego 2017 r.

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja Rady (UE) 2017/470 z dnia 28 lutego 2017 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Szwajcarią, Norwegią i Turcją w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych Unii Europejskiej Dz.U. L 73 z 18.3.2017, s. 1–2	5769/17 5803/17
Decyzja Rady (UE) 2017/471 z dnia 28 lutego 2017 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Szwajcarią, Norwegią i Turcją w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych Unii Europejskiej Dz.U. L 73 z 18.3.2017, s. 3–4	5804/17 5814/17
Projekt konkluzji Rady dotyczących sprawozdania specjalnego nr 23/2016 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego	6483/17
Decyzja Rady (UE) 2017/418 z dnia 28 lutego 2017 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka i Protokołu wykonawczego do tej Umowy Dz.U. L 64 z 10.3.2017, s. 1–3	7592/16 7594/16

Oświadczenie Komisji

W wyroku w sprawach połączonych C-103/12 i C-165/12 (Parlament Europejski i Komisja przeciwko Radzie) Trybunał Sprawiedliwości jasno potwierdził, że decyzje odnoszące się do zawarcia zewnętrznych umów w sprawie rybołówstwa w pełni wchodzą w zakres stosowania art. 43 ust. 2 TFUE (w związku z mającą zastosowanie procedurą określoną w art. 218 TFUE, tj. art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (v) w odniesieniu do decyzji dotyczących zawarcia umów), i odrzucił stanowisko, zgodnie z którym decyzje tego rodzaju mogą wchodzić w zakres stosowania art. 43 ust. 3 TFUE.

W związku z decyzją dotyczącą podpisania i zawarcia nowej Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka i Protokołu wykonawczego do tej umowy Komisja wyraża ubolewanie z powodu wprowadzonej przez Radę zmiany podstawy prawnej z art. 43 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 5, art. 218 ust. 6 lit. a) i art. 218 ust. 7 TFUE na art. 43 (bez wymieniania ustępu) w związku z art. 218 ust. 5, art. 218 ust. 6 lit. a) i art. 218 ust. 7 TFUE, i dlatego podtrzymuje swój pierwotny wniosek.

Zalecenie w sprawie decyzji Rady dotyczącej upoważnienia Komisji do rozpoczęcia w imieniu Unii Europejskiej negocjacji w sprawie odnowienia protokołu do umowy o partnerstwie w sprawie połowów z Republiką Gwinei Bissau

5716/17

Oświadczenie Komisji

Komisja nie uważa, by decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji musiała wskazywać materialną podstawę prawną.

Decyzja Rady (UE) 2017/435 z dnia 28 lutego 2017 r. w sprawie zawarcia Umowy zmieniającej po raz drugi Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r., zmienioną po raz pierwszy w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r.
Dz.U. L 67 z 14.3.2017, s. 31–32

16894/11

Konkluzje Rady w sprawie stosunków UE z Konfederacją Szwajcarską

6160/17
6767/17